

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9985/2023
28.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Радивојевић, адвокат у ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Кузмановић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1518/22 од 08.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1518/22 од 08.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији 4П 196/2022 од 29.08.2022. године, у ставу првом изреке није дозвољено преиначење тужбе са рочишта дана 29.08.2022. године; у ставу другом изреке делимично је остављено на снази решење о извршењу Основног суда у Куршумлији 2И Ив. 29/2018 од 08.06.2018. године, којим је обавезан тужени да намири новчано потраживање у износу од 79.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.04.2018. године до исплате, са трошковима извршног поступка у висини од 3.000,00 динара; у ставу трећем изреке укинута је решење о извршењу Основног суда у Куршумлији 2И Ив. број 29/2018 од 08.06.2018. године и тужбени захтев тужиоца одбијен за износ преко усвојеног износа од 79.500,00 динара до траженог износа од 165.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.04.2018. године до исплате, као и за износ од 3.000,00 динара за трошкове извршног поступка; у ставу четвртом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1518/22 од 08.12.2022. године одбијена је као неоснована жалба туженог, а усвојена жалба тужиоца, па је преиначена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртом изреке, тако што је остављено у целости на снази решење о извршењу Основног суда у Куршумлији 2И Ив. број 29/2018 од 08.06.2018. године, којим је обавезан тужени да тужиоцу намири новчано потраживање у износу од 159.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.04.2018. године до коначне исплате, заједно са трошковима извршног поступка у висини од 6.000,00 динара, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 76.227,00 динара и обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 25.080,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Иницијални акт - предлог за извршење је у предметном спору поднет 07.06.2018. године. Вредност предмета спора је 159.000,00. динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како је другостепена одлука донета у парници о спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, а тужени се не позива на члан 404. истог закона, нити ревизијским наводима суштински предлаже да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци ове одлуке, тако што је одбацио ревизију туженог, као недозвољену.

**Председник већа-судија,
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић